

МЈЕРЕ ЗА ВЕЋЕ АНГАЖОВАЊЕ ОСИ ЈОШ НЕ ДАЈУ ОЧЕКИВАНЕ РЕЗУЛТАТЕ, А ЗАКОНСКА РЕГУЛАТИВА СЕ АДЕКВАТНО НЕ ПРИМЈЕЊУЈЕ

Посао тражи око 300 особа са инвалидитетом

Проблем је што је тешко утврдити ко су заиста ОСИ, јер медицинске индикације указују или не на одређени проблем, а утичу и ставови самих тих лица, каже Ненад Мијушковић

У граду под Требјесом, иако за то постоје одређене надлежне службе и невладине организације, још увијек нема прецизног регистра с бројем особа са инвалидитетом (ОСИ). Проблем је, појаснио је за „Дан“ **Ненад Мијушковић**, в.д. извршног директора никшићког Удружења младих са хендикепом (УМХНК), што је тешко утврдити ко су заиста ОСИ,

јер медицинске индикације указују или не на одређени проблем, а са друге стране на категоризацију утичу и ставови самих тих лица и цјелокупног друштва. Не постојање регистра ОСИ резултира и недостатком правих информација о њиховим потребама и социјалном статусу. Већина живи изузетно тешко, са никаквим или минималним шансама за проналазак запослења.

– То су управо главни разлози зашто нема правог регистра незапослених особа са инвалидитетом. Незванични подаци су да је у овом граду незапослено око 300 лица са инвалидитетом различитог профила занимања и различите старосне доби. Удружење је основано прије дванаест година и кроз њега је до сада прошао велики број ОСИ, прије свега младих који

Једна од радионица Удружења паралегичара

су на различите начине били ангажовани у његовом раду.

Најчешће се то радило кроз пројекте који су оснаживали како лица са инвалидитетом, тако и саме послодавце, које смо упућивали на бенефите које добијају запошљавањем ОСИ. У протеклом периоду удружење је кроз пројекат „Активацијом до инклузије у запошљавању“ привремено запослило пет ОСИ код различитих послодаваца – истакао је Мијушковић.

Наглашава да су реализовали више пројеката, те да су од многих донатора препознати као сигуран реализатор предвиђених активности значајних за унапређење положаја ОСИ. Локална управа у протеклом периоду успјешила је рад и развој Удружења, којем су обезбиједи-

ли и просторије, а доста тога је урађено и на отклањању физичких баријера за ОСИ. Међутим, законска регулатива, сматра Мијушковић, по питању унапређења свеукупног положаја ОСИ још увијек се не примјењује адекватно.

– Општинска управа је са своје стране учинила значајне напоре да се тај статус побољша. Међутим, увијек може и више и боље – сматра Мијушковић.

У запошљавању ОСИ, такође преко пројекта, од прошле године укључена је и Црквена општина Никшић, Епархија будимљанско-никшићка. За аквапонијску производњу обучили су 20 особа са инвалидитетом, а у сам поступак запослене су двије особе са евиденције незапослених ОСИ.

Б.Б.

Ненад Мијушковић

НВО једина нада да се ријеша стање

Никшићко Удружење за помоћ лицима ометеним у психофизичком развоју већ годинама кроз пројекте запошљава лица са инвалидитетом. Директорица те организације Милуша Жугић каже да се ситуација по питању запослења ОСИ није много промијенила.

– Некако смо им постали основни, али и најбољи ослонац. То говорим кроз искуства нашег удружења. Тренутно преко Релоад програма у партнерству са општином реализујемо један пројекат у оквиру којег ће посао до јуна ове године имати три лица – истакла је Жугићева.

Биро рада лани је одобрио 11.536 еура за два пројекта у којим је укључено 12 незапослених ОСИ, а прошле године 45 послодаваца користило је субвенције за запошљавање лица са инвалидитетом.